

Kapitola druhá

Je to skoro jako ve hře, pomyslel si Marco, když následoval Logana vzhůru po žebříku do malého domku na stromě. Hladká prkna měla čokoládově hnědou barvu, úplně jako domy na stromech ve hře Pokémon. A krátký žebřík vedl na terasu se zábradlím kolem dokola.

Marco následoval Logana a protáhl hlavu dveřmi jejich tajné základny.

„Hele, vedoucí nám sem dopravili balónky naplněné vodou!“ vykřikl Logan a spěchal k velkému kbelíku plnému barevných balónků. Každý tým dostal zásobu, aby se měl při hře čím bránit.

„Naše vlajka je tu taky,“ řekl Marco a ukázal na světle zelenou vlajku v rohu. Opatrně ji rozmotal a odhalil tak jejich týmového maskota, Pokémona Treecko, v bojové poloze.

„Neměli bychom ji vyvěsit venku?“ zeptal se Logan horlivě.

„Ne, ještě ne,“ odpověděla Nisha, která zrovna vstoupila do domku na stromě. „Máme počkat, dokud hra nezačne.“

Loganovi klesla ramena. Padnul na jeden z polštářů ve tvaru Poké Ballu, potom se ale najednou vzpřímil, jako by si na něco důležitého vzpomněl. „Tak kde máš ten svůj vynález, Nisho?“

„Ještě jim ho neukazuj, počkejte na mě!“ křičela Maddy a sotva popadala dech, jak se snažila co nejrychleji vyšplhat do domku na stromě, ztěžovala jí to krabice plná košíčků.

Když se všichni usadili, natáhla se Nisha za černou tabuli připevněnou k jedné ze stěn a hrdě odtud vytáhla špinavou oranžovou záchranářskou vestu.

„Ta-dá!“ vykřikla vítězně.

Maddy natahovala krk jako zvědavé štěně, Logan ale vypadal zklamaně. Sesunul se zpátky na svůj polštář.

Marco se snažil být milý. „To je... vážně, umm... wow.“

„Počkejte...“ řekla Nisha a vzápětí udělala něco úžasného. Sáhla do vesty a vytáhla oranžový balónek s vodou. A pak červený. A ještě modrý. „Je to balónková vesta!“ oznámila ostatním. Celá vesta byla plná pestrobarevných měkkých balónků plných vody.

„Hustý!“ zhodnotila vynález Maddy. „Jak se ti to ale podařilo vyrobit? Copak jsi rozřezala vestu?“

„Ne,“ odpověděla Nisha. „Šla jsem na molo a našla pár už poškozených. Vyndala jsem ten materiál, co vestu nadnáší, a místo něj naplnila vestu balónky. Zvenku je vůbec nevidíte, že ne?“

„Jasně,“ potvrdil Logan, „ale ostatní týmy nás bezpochyby uvidí. Nemůžeme se přece připlížit k cizí základně a mít na sobě oranžové vesty.“

„To je pravda,“ přitakal Marco. „Uvidí nás na míle daleko.“

Nisha zvedla ruku a naznačila STOP. Potom se natáhla za tabuli ještě jednou. Další vesta, kterou vytáhla, už byla v provedení kamufláže v zelené, pískové a hnědé.

Loganovi se rozzářily oči. „Bomba!“ ohodnotil novou vestu. „Tahle už nemá chybu.“

„Dobře, tak ty dostaneš tuhle,“ dodala Nisha s úsměvem. „Aspoň někdo z nás může zůstat nezpozorován.“

„Máš jich víc?“ zeptala se Maddy a vyskočila, aby mohla nakouknout za tabuli. Najednou zapištěla a spadla nazad.

„Co je?“ lekla se Nisha, přičemž málem upustila svou balónkovou vestu. „Co jsi viděla?“

Maddy se začala smát. „Myš. Maličkou šedou myšku. Vyděsila mě k smrti.“

„Ukaž, já se podívám,“ zvolal Logan a vyskočil hned na nohy.

Marco se zhoupl kousek dozadu a nepatrně se otrásl. *Kolik dalších myší tu žije?* přemýšlel a jeho oči tékaly po místnosti a hledaly hlavně v rozích.